

Brány léta

Ami C D F Ami C D E

Bí - lé vlaj - ky ná - hle bar - ví se, nad měs - tem se roz - lé - vá zář. Vě - že

Ami C D F Ami C D E

rů - žo - vě a ru - dě třpy - tí se, tep - lé svět - lo po - hla - dí tvář. Mi - nul

F G Ami D F G E

rok a na vý - chod - ní hrad - bě se - šli se Gon - do - lin - ští Slun - ci pět a hrát. Po ja -

F G Ami D F G F G (Ami)

ru až krás - né lé - to vrá - tí se, ti - chá noc ať o - de - jde spát.

Bílé vlajky náhle barví se,
nad městem se rozlévá zář.
Věže růžově a rudě třpytí se,
teplé světlo pohladí tvář.
Minul rok a na východní hradbě sešli se
Gondolinští Slunci pět a hrát.
Po jaru až krásné léto vrátí se,
tichá noc ať odejde spát.

Překrásné je Město sedmi jmen,
každý naň by pohlédl rád.
Nikdo nesmí dovnitř, nikdo ven,
jen tak bude navěky stát.
Že kolem se temná mračna stahují,
ví lid i Turgon Velekrál.
Však vzpomínky temné léta stravují
a hle! Nad Bílým městem hvězdy svítí dál.

Kolik zbývá let, a kolik dní
ještě budou prapory vlát?
A světla lamp a jasných pochodní
budou tíše v ulicích plát?
Ale kdo by se právě dnes o svůj život bál,
vždyť klidná je tumladenská pláň.
A proto chóry pějte svoje písně dál,
Slunce už stoupá na nebeskou bář.

Opět bílé vlajky rudě barví se
a východ šarlatem vzplál.
Dávných písní tóny vzhůru vznášej se,
nový den vítá i sám Král.
Minul rok a na východní hradbě sešli se
Gondolinští Slunci pět a hrát.
Po jaru až krásné léto vrátí se,
tichá noc ať odejde spát.